

Džūlija Pauela jeb Džulī ir teju 30 gadus veca amerikāniete – šīs grāmatas autore un galvenā varone vienā personā. Viņas dzīve bija ikdienišķa un paredzama, varētu pat teikt – vienmuļa un garlaicīga, līdz mātes grāmatu plauktā viņa atrada nodzeltējušu Džūlijas Čaildas grāmatas “Franču virtuves mākslas apguve” izdevumu, un sākās neparastākais gads viņas dzīvē – piedzīvojums, kas to izmainīja uz visiem laikiem. Džūlija Pauela viena gada laikā pagatavoja visus 524 šajā pavārgrāmatā aprakstītos ēdienus, iepazīna Džūliju Čaildu un par savām veiksmeņiem un neveiksmeņiem katru dienu rakstīja interneta dienasgrāmatā.

Džūlijas Pauelas romāns “Džulī un Džūlija” ir divi patiesi stāsti par divām neparastām sievietēm.

JULIE
and
JULIA

---

*365 days, 524 recipes, 1 Tiny Apartment
Kitchen: How One Girl Risked Her
Marriage, Her Job, and Her Sanity
to Master the Art of Living*

JULIE POWELL

DŽULĪ un DŽŪLIJA

*365 dienas, 524 receptes.
1 maza virtuvīte; meitene,
kas riskē ar savu laulību, darbu
un skaidro saprātu, lai apgūtu dzīves mākslu*

DŽŪLIJA PAUELA

No angļu valodas tulkojusi
Zane Rozenberga

Z ZVAIGZNE

821.111(73)-31

Pa 826

Julie Powell
JULIE & JULIA

Copyright © 2005, Julie Powell

All right reserved

Translation copyright © 2009

Mixed Sources

Product group from well-managed
forests, controlled sources and
recycled wood or fibre

Produktu grupa
no labi apsaimniekotiem mežiem
un citām kontrolētām ieguves vietām

Cert no. SW-COC-003533

www.fsc.org

© 1996 Forest Stewardship Council

Džūlija Pauela
DŽULĪ UN DŽŪLIJA

Tulkotājas redakcijā

Apgāds Zvaigzne ABC, SIA, K. Valdemāra ielā 6,
Rīgā, LV-1010. Red. nr. T-114.

A/s "Poligrāfists", K. Valdemāra ielā 6, Rīgā, LV-1010.

© Izdevums latviešu valodā, Apgāds Zvaigzne ABC

ISBN 978-9934-0-0921-1

*Džūlijai, bez kuras es nekad to nebūtu paveikusi,
un Ērikam, bez kura es vispār neko nespētu paveikt.*

SATURS

Autores piezīme	9
Ceļš uz elli ir bruģēts ar puraviem un kartupeļiem	13
Ēdiena gatavošanas prieks	36
Jāpārsit dažas olas... ..	48
Izurbināt kaulu smadzenes no dzīves	72
Pagatavot omleti	97
Ak, šīs nelaimīgās/laimīgās viesību vakariņas!	113
Dilstošu ieņēmumu likums	140
Omārus arī nošauj, vai ne?	170
Garšu nosaka ūdens caurules	194
Neveiksmes saldā smarža	218
Liesmojošas pankūkas!	232
Jāpārceļas uz Vihokenu	259
“Vienīgi Amerikā”	276
Pati vienkāršība	302
Tā gluži nav... ..	343
<i>Pateicības</i>	351

AUTORES PIEZĪME

Ievērojot diskrētumu, daudzi zīmīgi sīkumi, indivīdi un notikumi visā šīs grāmatas gaitā ir mainīti. Vienīgi man pašai, manam vīram un dažām plaši pazīstamām sabiedrības personām, tostarp Džūlijai un Polam Čaildiem, ir saglabāti īstie vārdi.

Turklāt es šo to esmu piegudrojusi klāt.

Konkrēti piemēri: vietvietām attēlotās ainas no Pola Čailda un Džūlijas Makviljamsas Čaildas dzīves ir pilnīgi iztēles augļi, kuru tapšanu iedvesmojuši žurnālos un Pola Čailda vēstulēs, Džūlijas Makviljamsas Čaildas vēstulēs un Džūlijas Čaildas biogrāfijā – Noelas Rilejas Fičas (*Noël Riley Fitch*) darbā *Appetite for Life* – aprakstīti notikumi. Es pateicos misis Rilejai Fičai par viņas lielisko darbu un Šlesingera bibliotēkai Hārvarda Universitātē par laipno atļauju darīt misis Čaildas arhīvus pieejamus plašākai publikai.

Džūlija Pauela

Ceturtdiena, 1949. gada 6. oktobris

Parīze

Pulksten septiņos drūmi vienmuļā vakarā Sēnas kreisajā krastā Džūlija otro reizi mūžā ķērās pie baložu cepšanas.

Pirmoreiz viņa tos bija cepusi tajā rītā, kad notika viņas pirmā pavārmākslas stunda – šaurā pagrabstāva virtuvē Cordon Bleu pavāru skolā Fobūra St. Onorē ielā 129. Tagad viņa to darīja īres dzīvoklī, kur mājāja kopā ar vīru Polu, darbodamās virtuvē virs šaurām kāpnēm, kur savulaik, pirms vecais nams tika sadalīts dzīvokļos, bija atradušās kalpotāju telpas. Gan plīts, gan letes viņai bija par zemu, tāpat kā viss šajā pasaulē. Tomēr sava virtuve kāpņu augšgalā viņai patika labāk nekā tā, kas bija skolā, – patika augšstāva gaisis un gaisma, patika lifts, kas nonesis gatavos putnus lejā uz ēdamistabu, patika iespēja gatavot ēdienu, kamēr vīrs kompānijas pēc sēdēja blakus pie virtuves galda. Viņa cerēja drīz pierast pie šīm letēm – sievietei, kuras augums ir sešas pēdas un divas collas, dzīves gaitā pie kā daudz ir jāpierod.

Arī Pols šobrīd sēdēja turpat, palaikam fotografēdams sievu un reizē rakstīdams pēdējos teikumus vēstulē savam brālim Čārlijam. “Ja Tu redzētu, kā Džūlija bāž beigtam balodim pakalā piparus un taukus,” viņš rakstīja, “Tu saprastu, cik pamatīgi viņa jau ir aizrāvusies.”*

Taču viņš pats vēl neko nebija redzējis. Viņa sieva Džūlija Čailda bija nolēmusi iemācīties gatavot ēdienu. Viņai bija trīsdesmit septiņi gadi.

* Fragments no Pola Čailda vēstules brālim Čārlzam 1949. gadā.

